

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Б., 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно наказателно дело № 20232120204984 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на И. Н. Н. ЕГН: *****, с посочен адрес: ***** против Наказателно постановление № 23-0769-002567 от 06.11.2023 г. издадено от Началник група в ОДМВР -Б., сектор "Пътна полиция" Б., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл. 179,ал.2, пр.2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 23,ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са заявени оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения и и неправилност на фактическите изводи относно съставомерността на нарушението по чл. 23, ал.1 ЗДвП. Оспорва се каузалният принос на жалбоподателя,като се акцентира върху разнопосочна фактическа версия относно механизма на причиняване на ПТП и предопределящия принос на водача на л.а. С.Б..Изтъква се, че след предприемане на маневра за преминаване в лява пътна лента и изпреварване от водача –жалбоподател, водачът на л.а. С.Б. К. П. също предприема изпреварване на движещия се пред него л.а. „М.“б и опитва да навлезе в ляво пътно платно,без да прецени и съобрази движението на жалбоподателя. С фактическата интерпретация в жалбата е поднесена качествено различна реконструкция относно събитието на настъпилото ПТП относно механизма на причинно-следствения процес, относно последователността на намесата в него на отделните участници в движението, относно виновността и каузалния принос на всеки от тях. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от гл.юрк.Ж., която настоява за потвърждаване на НП като законосъобразно. Отправя и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По преписката е представено и подробно писмено становище от гл.юрк. Ж.а.

След индивидуален анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства,и оценката им в тяхната взаимна връзка и взаимоотношеност и предвид становищата на страните съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Н. Н. е правоспособен водач на МПС за категория "В, М, , АМ “ .

На 17.07.2023 г., около 08:20 ч. И. Н. управлявал собствения си автомобил „Ф.п.“ 1.8 и с рег. №* **** *, в гр.Б., по главен път I-9 до КПП 3 по посока бул. Т.А., като се движил зад лек автомобил „С.Б.“ с рег. №* **** *. Жалбоподателят се движил на недостатъчна дистанция зад С.Б.“ с рег. №* **** * поради което и не успял да спре навреме и го блъснал в задна част.В резултат на този удар от своя страна автомобил „С.Б.“ с рег. №* **** * се удря в движещия се пред него л.а. „М.

6“ с рег.№***** в областта на задната броня.

В резултат на така реализирания механизъм на ПТП били причинени материални щети по трите превозни средства, подробно описани в Протокол за ПТП №1788918/17.07.2023 г. и ПТП №1788917/17.07.2023 г., а именно по отношение на МПС „Ф.п.“ 1.8 и с рег. №* **** **, собственост на жалбоподателя били причинени повреди в предна броня, капак на двигател и 2 бр. фарове, спрямо л.а. „С.Б.“ с рег. №* **** ** били причинени вреди в областта на задна броня, заден ляв калник и предна броня, спрямо л.а. „М. 6“ с рег.№***** били причинени деформации, засягащи структурата на предна и задна броня. Били причинени и материални щети по пътната инфраструктура, обхващащи 3 бр. звена на предпазна ограда на разделителна ивица и 3 бр. свързващи колчета.

На жалбоподателя бил съставен АУАН бл.№0537538/17.07.2023 г., в който били пресъздадени фактическите параметри относими към съставомерните признаци на допуснатото от жалбоподателя нарушение, което актосъставителят подсумирал под материалноправната разпоредба на чл.23, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на въззивника, като последният го подписал без възражение. Възращения срещу акта не били депозираны и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Наказващият орган изцяло възприел резонансът и правната оценка на извършените фактически и правни констатации на актосъставителя и при тъждественост на фактическите изводи санкционирал нарушителя на основание чл.179,ал.2, пр.2 ЗДвП за нарушение, квалифицирано по чл.23,ал.1 ЗДвП.

НП било връчено лично на жалбоподателя на 16.11.2023 г.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото гласни и писмени доказателства, като съвкупността от очертаните по делото косвени и производни фактически данни от разпита на актосъставителя и на свидетелите К. П. и С. Г., напълно удовлетворяват предявените императивни изисквания, предполагащи възможността да послужат като доказателствена опора за положителен извод относно установеността и доказаността на нарушението. В случая съдът съобрази пълнота и точността на показанията на длъжностните лица Д. П. В. и Х. Х., като пресъздаващи вторично формираните визуални възприятия за фрагменти от вредоносните последици по автомобилите и пътните съоръжения, за локацията и разположението им един спрямо друг, в т.ч. за наличие на „класическа схема за верижно ПТП“, като третият /управляван от жалбоподателя/ автомобил блъска втория, вторият от удара се придвижва напред и удря първия. Съдът кредитира показанията на актосъставителя относно локализацията на щетата на л.а. „Ф.п.“ – в предната му част, което изключва версията за обусловеност на автопроизшествието от технически неправилно и виновно поведение на водача на л.а. „С.Б.“, свързано с недооценка на дистанцията при маневра изпреварване. Същите правнозначими факти относими към причинния механизъм на ПТП открои и свидетелят Х., който посочи, че версията за причината за настъпване на ПТП е изяснена и еднозначна, т.к. когато по автомобила „Ф.“ има удар само отпред, това означава, че той като последен трети автомобил е виновен, още повече, че автомобилът „С.Б.“ има следи, вследствие на удара отзад от Автомобиля „Ф.“ и следи в предната броня, когато удря автомобила „М.“.

Съдът интерпретира тези показания като достоверни предвид незаинтересованата свидетелска нагласа на длъжностните лица. Като следващ източник на косвени доказателства, включени в логическата верига, съдът възприема и фактическите констатации, направени при проведения оглед на 1 бр. СД – диск, материализиращ фотоснимки относно материалните поражения по трите автомобила.

По същия начин въззивният съд кредитира и показанията на свидетелите К. П. и С. Г., които следва да се ценят като и доказателствени източници, които не възпроизвеждат факти в противоречие с очертаната в АУАН и НП фактическа теза. Именно преките доказателствени факти в показанията на свидетеля К. П. изчерпателно пресъздават картината на механизма на настъпилото ПТП. Свидетелят убедително сочи, че се е движил в лява пътна лента, възнамерявал е да предприеме маневра «изпреварване» на автомобила «М.» в съседна дясна лента, но преди

започване на маневрата автомобилът му е бил ударен в задната част от движещия се зад него автомобил «Ф.», под действието на който удар автомобилът на жалбоподателя се е изместил встрани и се е блъснал в движещия се в успоредната дясна пътна лента л.а.

«М.». Няма неувереност в изложението на този свидетел, не се установяват противоречия, нито логически несъответствия, в т. ч. и с проверени факти, предвид пълната консолидираност на неговите показания с версията изложена от св.С. Г.. Последният макар и с опосредствано формирані впечатления от съпругата му Т.Г.която на процесната дата е управлявала л.а. „М.“ 6 с рег.№*****, представи точна и подробна информация- че съпругата му е управлявала в дясна пътна лента и е била блъсната от движещия се в лявата лента л.а. „С.Б.“. Свидетелят отчетливо заяви,че му е известно от разказа на съпругата му,че водачът на „С.Б.“ на свой ред е бил ударен от движещия се с несъобразено висока скорост л.а.“Ф.п.“, чието именно поведение е първопричинно и каузално за настъпилото ПТП.Този свидетел внася допълнителна яснота в механизма на настъпилото ПТП,като уточнява, че вследствие на удара л.а. „С.Б.“ първо се ударил в мантинелата, а след това се завъртял и ударил в л.а. „М. 6“.

В случая с показанията на свидетелите П. и Г., както и на актосъставителя В. и св.Х. е налице единна и непрекъсваема верига от факти, която аргументира връзката на жалбоподателя с предявеното му съставомерно поведение.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /на 29.11.2023 г. видно от входящия печат ОДМВР-Б., С-р „Пътна полиция“, като НП е връчено на жалбоподателя на 16.11.2023 г./ от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник група в ОДМВР Б., Сектор "ПП" Б., съгласно т.3.11 от Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от материално и териториално компетентен орган – младши автоконтрольор при сектор "ПП, оправомощен съгласно т.1.3.2 от същата заповед. АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН. При цялостната проверка на формалните характеристики на НП и АУАН, настоящият съдебен състав не констатира компрометиращо процесуалната им законосъобразност отклонение от задължителните реквизити, очертани в чл. 42 от ЗАНН и чл.57 ЗАНН. Описанието на фактическото съдържание на нарушението, удовлетворява критериите за пълнота, яснота и изчерпателност. В АУАН и в НП се съдържа непротиворечиво обсъждане на фактите,относитими към основните обективни характеристики - датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено нарушението, механизма на настъпилото ПТП с материални щети по три автомобила и инфраструктурата и обуславящото го неправомерно поведение – „неспазване на достатъчно разстояние с движещото се пред него друго превозно средство“ . Законосъобразно и в синхрон с детайлизирания фактически състав на установеното нарушение е дефинирана правната му квалификация чрез нарушената законова разпоредба на чл.23,ал.1 ЗДвП и е приложена съответстващата санкционна разпоредба на чл.179,ал.2,пр.2 ЗДвП.

Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. В контекста на горните съображения съдът прецени, че при издаването на НП и съставяне на АУАН не са допуснати компрометиращи по своя ефект процесуални нарушения на административно производствените правила.

В сферата на дължимия анализ по приложимия материален закон:

Според чл. 23, ал. 1 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удяране в него, когато то намали скоростта или спре. В процесния случай наличието на удар между трите автомобила се установява от множество събрани, както в хода на административнонаказателното

производство пред органа, така и в хода на съдебното производство пред Районен съд Б. доказателства. Гласните доказателства, събрани в хода на тези две производства, са еднозначни, като част от тях са на свидетели-очевидци. Тезата, поддържана от въззивника във възражение във въззивната жалба относно неправомерно предприета маневра изпреварване от водача на л.а. „С.Б.“, след довършване на идентичната с нея маневра от водача на л.а. „Ф.“, не се подкрепя от доказателствения ресурс по делото. Затова настоящият съдебен състав, анализирайки събраните доказателства, способността им да подпомогнат процеса по сигурно установяване на обективната истина, следва да приеме, че жалбоподателят е нарушил именно чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, тъй като не е могъл да спре при движението си след л.а. „С.Б.“ на достатъчно разстояние така, че да избегне удара.

В случая, санкционираното лице не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, като не е спазило необходимата дистанция между управлявания от него автомобил и движещото се отпред МПС, така че да успее да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Съдебната практика на касационната инстанция е неотклонна и многобройна по приложението на чл.23, ал.1 ЗДвП съгл. която, буквалното езиково тълкуване диспозицията на чл.23,ал.1 ЗДвП обуславя извода за генерална ирелевантност на първопричината, наложила намаляване скоростта или спиране на автомобила, движещ се пред неспазващия дистанция нарушител./ в т.с. виж **Решение № 1929 от 13.11.2019 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2155/2019 г.; Решение № 2118 от 21.11.2018 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2297/2018 г. средсРешение № 1518 от 25.07.2018 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 1367/2018 г.; Решение № 1065 от 30.05.2018 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 914/2018 г.Решение № 1992 от 24.11.2017 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2713/2017 г. /** Отделно от изложеното следва да се отбележи,че отговорността на въззивника не е обусловена от обстоятелството, че другия участник в ПТП, в случая водача К. П. евентуално може също по това време да е извършил други нарушения на ЗДвП. В случая се касае за административнонаказателна отговорност, която е лична, т. е. всеки субект носи отговорност за Д.ието, което той е извършил. Извършеното Д.ие от друго лице, дори в условията на обективно съпричиняване, няма правоизключващо нито правонамаляващо отговорността на водача,допуснал нарушение по чл.23,ал.1 ЗДвП. В този см. и Решение № 2118 от 21.11.2018 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2297/2018 г. по приложението на чл.23,ал.1 ЗДвП е формирано следното разрешение: *„Извършените Д.ия от други лица не променят, нито омаловажават административното нарушение, което конкретно ангажираното с процесното наказателно постановление лице е извършило.“*

В този смисъл, не могат да бъдат споделени възраженията на въззивника, че наказващият орган не е изследвал поведението на преднстоящия автомобил. Законодателят изрично е вменил на водачите на МПС при управление на автомобила да избират дистанцията така, че да имат възможност да реагират своевременно именно, когато автомобилът, движещ се пред тях спре рязко или намали скоростта.

Лансираната защитна версия, че сблъсъкът между участвалите в ПТП-то автомобили не е по вина на жалбоподателя, а причинител е водачът на л.а. „С.Б.“ не намира потвърждение и в косвено установените обективни находки.Според материализираните данни в протокола за ПТП и показанията на актосъставителя, щетите по управлявания от жалбоподателя л.а. „Ф.п.“ са локализирани в предна броня,капак на двигател и 2 бр. фарове и добре отговарят да са предизвикани, от такова въздействие върху структурата и субстанцията на контактните повърхности на двата леки автомобила „Ф.п.“, автомобил /1/ и „С.Б.“ съответстващо на отразената в АУАН и НП траектория на движение на автомобилите един зад друг, съответно и „верижен“ механизъм на настъпване на ПТП.

Ето защо възражението за неправомерно и технически неправилна маневра „изпреварване“ и навлизане в лява пътна лента, по която се е движил жалбоподателя, от страна на св.К. П. съставлява защитна теза, която не може да конкурира, още по малко да измести аргументативната логика, произтичаща от анализа на събраните по делото доказателства. Срещу акта за установяване на административно нарушение не са направени възражения при съставянето му. За произшествието е съставен и протокол за ПТП, обективиращ механизма на настъпване на автопроизшествието, в който като причинител е посочен въззивника и той също е подписан от него без възражения.

В нормата на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП е дадено легално определение на понятието

"Пътнотранспортно произшествие" - събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Въззивникът, като не е спазил необходимата дистанция между управлявания от него автомобил и движещото се отпред МПС, е причинил пътнотранспортно произшествие, по смисъла на дадената от законодателя легална дефиниция, тъй като по трите участвали в инцидента автомобили е имало нанесени материални щети, а също и по пътната инфраструктура, поради което правилно е бил санкциониран на посоченото правно основание. /Решение № 1929 от 13.11.2019 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2155/2019 г.

Неоснователно е и възражението, според което е допуснато съществено нарушение на процедурата при съставяне на АУАН, тъй като освен актосъставителя в него е вписан само един свидетел. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В случая от установените факти става ясно, че вписаният в АУАН свидетел е присъствал при извършване на нарушението-св. К. П.. В хипотезата на чл. 40, ал. 1 ЗАНН не изисква в акта да са вписани конкретен брой свидетели, какъвто е случая на ал. 3, на чл. 40 от ЗАНН.

В процесната ситуация са вписани толкова свидетели - очевидци на установяване на нарушението, колкото е имало на място. Практиката на касационната инстанция в многобройни свои решения, в т.ч. Решение № 1329 от 12.07.2019 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 1241/2019 г./е указвала, че думата "свидетели" употребена в тази разпоредба в множествено число не означава, че свидетелите задължително трябва да са повече от един, в т.ч. според претенцията в жалбата-двама, а означава, че е добре да бъдат вписани свидетелите очевидци, които се намират на място. Ако този свидетел е един - ще бъде вписан един свидетел. Ако са група свидетели, в полза на удостоверителното значение и функция на документираните в АУАН фактически данни е добре, да бъдат записани всички. Целта е, впоследствие, при оспорване, посредством показанията на тези свидетели да е възможно пълно, точно и всеобхватно да се установят всички релевантни факти.

Кореспондиращата на нарушението по чл. 23, ал. 1 ЗДвП санкционна разпоредба на чл. 179, ал. 2, пр. 2 ЗДвП предписва: „Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако Д.и.е. не съставлява престъпление.“ Съответно приложеното административно наказание-глоба в размер на 200 лв. е в установения в закона фиксиран размер и не подлежи на намаляване.

С тези съображения съдът счита, че обжалваното НП следва да се потвърди като законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон и обосновано.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв.

Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Б. – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗМВР.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Б.кият районен съд, LXVти наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0769-002567/06.11.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР – Б., Сектор Пътна полиция, Б., с което на И. Н. Н. ЕГН: ***** за нарушение по 23, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА И. Н. Н. ЕГН: ***** да заплати в полза на ОДМВР-Б. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Б.: _____